

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra FRA DEN GAMLE FABRIK

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II*, 1905-, s. 49. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bergsøe02-shoot-idm140504745777952/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II

„Men du skal fortælle mig det, Viggo,“ sagde hun bestemt. „Jeg vil vide, hvorfor du slog ham.“

Jeg samlede alt mit Mod, saa' hende ind i Øjnene og sagde: „Hun raabte til mig midt paa Gaden, om hun med de gule Krøller var min Kæreste — og saa slog jeg ham, saa længe jeg kunde. Jeg havde slaaet ham ihjel, hvis ikke Hr. Halle var kommen.“

Hun saa' mig ind i mit blussende Ansigt med et forunderlig vemodigt og dog frydefuldt Blik. Derpaa slog hun pludselig begge Arme om mit Liv, bøjede sig over mig, saa at alle de gule Lokker bølgede om mine Kinder, og trykkede et Kys, fast og varmt, paa mine Læber. Derpaa sprang hun op saa hurtig, at baade Paradisfuglen og Kolibrierne fløj om hende, og ilede ud ad Døren.

Da vi havde drukket Te, hængte Fru Theil en broget, kinesisk Blomsterskærm over Lampen og satte sig til Pianofortet. Hun var fra Skotland, og det var nye, ukendte Melodier, der nu strømmede mig i Møde. Det dæmpede, brogede Skær fra Lampe-skærmen, som med Lysstriben fra Kaminen dannede et blødt Halvmørke, der kun af og til brødes, naar en rødlig, knitrende Lue slog i Vejret — de mærkelige Kinesere paa Skærmen, som syntes at nikke til Musikken og hilse over til to større Landsmænd, der sad under Spejlet — de duftende Blomster, den hyggelige Ro, den stille, ranke Frue, under hvis Hænder Tonerne bølgede frem som et Kildevæld — alt dette flød for mig sammen til et dejligt, magisk Drømmesyn, til en østerlandsk Have, prægtigere end de i Eventyret, og hvori Johanna var Feen. Og i Sandhed, der var noget forunderligt fe-agtigt over alt, hvad hun foretog sig, selv den mindste Bevægelse. Først havde hun staaet lænet til Fortepianoet, men da nu en lokkende Hornpipe klang, ilede hun ud paa Gulvet, hvor hun med de